
(Број захтева)

Веће научних области правно-економских наука
(Назив већа научне области коме се захтев
упућује)

ЗАХТЕВ

(Датум)

за давање сагласности на реферат о урађеној докторској дисертацији

Молимо да, сходно члану 46. ст.5. тач. 4. Статута Универзитета у Београду ("Гласник Универзитета", број 131/06), дате сагласност на реферат о урађеној докторској дисертацији кандидата

Мр Марка (Милорад) Миловића
(име, име једног од родитеља и презиме)

КАНДИДАТ Мр Марко (Милорад) Миловић

(име, име једног од родитеља и презиме)

пријавио је докторску дисертацију под називом: „Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа“

из научне области: Кривично право

Универзитет је дана 23.4.2013. својим актом под бр. 02-03-612-21997/4-12 дао сагласност на предлог теме докторске дисертације која је гласила: „Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа“

Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата

Мр Марка (Милорад) Миловића
(име, име једног од родитеља и презиме)

образована је на седници одржаној 23.9.2013., одлуком факултета под бр. 03-598/1, у саставу:

Име и презиме члана комисије

звање

научна област

1. <u>Проф. др Зоран Стојановић</u>	<u>редовни професор</u>	<u>Кривично право</u>
2. <u>Проф. др Ђорђе Ђорђевић</u>	<u>редовни професор</u>	<u>Кривично право</u>
3. <u>Проф. др Наташа Делић</u>	<u>ванредни професор</u>	<u>Кривично право</u>

Наставно-научно веће Факултета прихватило је извештај Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације на седници одржаној дана 22. септембра 2014. године.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА

Професор др Сима Аврамовић

-
- Прилог: 1. Извештај комисије са предлогом.
2. Акт Наставно-начног већа факултета о усвајању извештаја.
3. Примедбе дате у току стављања извештаја на увид јавности, уколико је таквих примедби било.

НАСТАВНО – НАУЧНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Београду која је донета на седници од 27. маја 2013. године одређени смо за чланове Комисије за преглед и оцену докторске дисертације кандидата **МР МАРКА МИЛОВИЋА**, под насловом **„КРИВИЧНОПРАВНА ЗАШТИТА ДЕЦЕ У ОБЛАСТИ СЕКСУАЛНИХ ОДНОСА“**. Након што смо прегледали достављени рукопис докторске дисертације и извршили оцену исте, достављамо Наставно-научном већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Основни подаци о кандидату

Марко Миловић је рођен 07. јануара 1972. године у Тузли, Босна и Херцеговина где је завршио основну школу и гимназију. Дипломирао је 1997. године на Правном факултету Универзитета у Београду са просечном оценом 7,03. Правосудни испит је положио 2000. године. Академски степен магистра кривичноправних наука стекао је 2004. године одбранивши магистарску тезу под називом „Кривично дело блудне радње“ на Правном факултету Универзитета у Београду. У својој професионалној каријери радио је као приправник и стручни сарадник у некадашњем Трећем основном суду у Београду, а од 2001. године у Окружном суду у Београду као виши стручни сарадник у другостепеном кривичном одељењу. 2006. године одлази у адвокатуру. Служи се енглеским језиком.

Марко Миловић је објавио следеће научне радове:

А) Радови монографског карактера:

1. *Кривично дело недозвољене полне радње*, ISBN 86-81839-55-1, Глосаријум, Београд, 2006. године, 177. страна

Б) Чланци и реферати:

1. Држање учиниоца након учињеног кривичног дела, *Судска пракса*, Београд, 2002/4, стр. 69–74.
2. Сексуални деликти са елементом насиља – противприродни блуд, у: *Деликти насиља*, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, 2002, стр. 43–57.
3. Заклетва у Законику о кривичном поступку, *Правни живот*, Београд, 2002/9, стр. 499-507.
4. Личне прилике учиниоца као околност при одмеравању казне, у: *Стратегија државног реаговања против криминала*, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, 2003, стр. 285–295.
5. Завођење као кривично дело – оправданост даље инкриминације, *Правни живот*, 2003/9, Београд, стр. 759-769.

6. Одржавање кривичног гођења и питање опортунитета, *Билтен Округног суда у Београду*, Београд, 2004/65, стр. 37–47.
7. Подвођење или омогућавање вршења блуда, *Правни живот*, 2004/9, Београд, стр. 801–815.
8. (Зло)Употреба језика и писма у поступцима пред судовима, *Правни информатор*, 2006/4, Београд, стр. 445–451.
9. Осврт на сексуалне деликте у кривичним законима Републике Српске и Републике Србије, *Правна ријеч*, 20054, Бања Лука, стр. 495–503.
10. Сексуални деликти у новом кривичном законикау, *Правни живот*, Београд, 2005/9, стр. 1025–1043.
11. Дело малог значаја, *Правни информатор*, 2006/11, Београд, стр. 531–541.
12. Ранији живот учиниоца као околност при одмеравању казне, *Правни живот*, Београд, 2006/9, стр. 1019–1025.
13. Игре на срећу и питање адекватне кривичноправне заштите, *Правни живот*, Београд, 2007/10, стр. 197–205.
14. Основи искључења противправности који нису предвиђени кривичним закоником, *Правни живот*, Београд, 200810, стр. 57–69.
15. Претресање стана и лица– осврт на поједине одредбе у ЗКП, *Бранич*, Београд, 2010/3–4, стр. 104–110.
16. Ометање реда и нарушавање достојанства суда на главном претресу, *Избор судске праксе*, 2011/11, Београд, стр. 24–27.
17. Кажњавање сведока у кривичном поступку – недоумице у постојећем решењу, *Правни информатор*, 2012/5, Београд, стр. 61–64.

2. Основни подаци о дисертацији

Докторска дисертација мр Марка Миловића под називом „Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа“ обухвата 271 страну компјутерски обрађеног текста уобичајног проредка. Дисертација садржи следеће целине: Увод, Општа разматрања, Историјски развој кривичноправне заштите деце у области сексуалних односа, Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа у упоредном кривичном праву, Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа у савременом југословенском и српском праву, Битна обележја кривичноправне заштите деце у области сексуалних односа кроз кривична дела у Кривичном законикау Србије, Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа и примена неких општих института кривичног права, Казнена политика код кривичних дела у којима су сексуални објекат деца и Закључак. Литература је издвојена у посебно поглавље и садржи 191 библиографску одредницу (уџбеници, монографије, научни чланци) наведене азбучним редом на 9 страна, док су домаћи и страни законски текстови, међународни извори, пресуде домаћих и међународних судова, као и интернет извори наведени у посебном попису на 3 стране.

3. Предмет и циљ дисертације

Докторска дисертација под називом „Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа“ има за предмет анализу основних и допунских обележја бића кривичних дела којима се пружа заштита деци у области сексуалних односа у нашем законодавству. Сходно овако постављеном предмету проучавања у раду су коришћени следећи научни методи: правнодогматски, историјскоправни, упоредноправни као и *case study* метод. Циљ рада је био да се прикажу и анализирају кривична дела којима се пружа заштита деци у области сексуалних односа, да се укаже на праксу домаћих судова и да се прикажу решења појединих страних законодавстава, како би се на основу критичке анализе, а са циљем унапређења постојећих решења, дошло до одређених предлога *de lege ferenda*.

4. Приказ садржаја дисертације

У дисертацији су обрађена кривична дела којима се пружа заштита деци у области сексуалних односа и она се састоји из девет целина, односно увода, седам делова и закључка.

У Уводу кандидат поставља проблем докторске дисертације и у складу са тим дефинише предмет, методе и циљ рада. Опредељење кандидата за дату тему мотивисано је околношћу да је кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа по својој природи веома комплексна тема која отвара могућности за један шири и систематски приступ и анализу. Отуда нема сумње да је реч о веома важној теми у кривичном праву и да природа кривичних дела којима се пружа заштита деци у области сексуалних односа као и одређени број дилема које у вези датих кривичних дела егзистирају у кривичноправној теорији и судској пракси, а које су превасходно везане за питање граница кривичноправне заштите, тј. адекватности и/или оправданости односно неоправданост постојања појединих инкриминација, дају велике могућности за свеобухватну анализу и научну обраду дате теме.

Први део докторске дисертације – Општа разматрања – У овом делу дисертације кандидат најпре разматра значај сексуалности током развоја људске цивилизације. Потом се бави сложеним питањима односа сексуалности и права, као и односа сексуалности и кривичног права и при томе долази до закључка да савремено кривично право мора јасно да дефинише меру у којој ће уважавати актуелна схватања у области сексуалности и сходно томе инкриминисати или декриминализовати одређена понашања. У датом контексту одговарајућа пажња посвећена је и начелном односу кривичног права према заштити малолетних лица и деце у области сексуалних односа и с тим у вези указано је на поједина правила која су садржана у одговарајућим међународним актима.

Други део докторске дисертације – Историјски развој кривичноправне заштите деце у области сексуалних односа – У овом делу дисертације дата је генеза кривичноправне заштите деце у области сексуалних односа. Будући да је у питању релативно нова тема, констатовано је да је све до 19. века уочљиво одсуство значајнијих историјских извора и отуда се само посредно може доћи до закључка о постојању одређене кривичноправне заштите у области сексуалних односа уопште. Када је у датом контексту реч о заштити деце, наглашава се да релевантних одредаба има још мање У том смислу кандидат констатује да иако се основано може претпоставити да су сексуални деликти били иманентни сваком историјском раздобљу, тек је савремено друштво увело комплетније нормативне кривичноправне механизме санкционисања таквих деликата, посебно када је реч о кривичноправној заштити деце у области сексуалних односа. Илустрације ради, кандидат је у овом делу дисертације укратко приказао релевантне одредбе садржане у Немачком казненом законнику из 1871. године, Криминалном законнику за Књажевство Србију из 1860. године и Кривичном законнику Краљевине Југославије из 1929. године.

Трећи део докторске дисертације – Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа у упоредном кривичном праву – У питању је део дисертације који садржи преглед и анализу кривичних дела којима се пружа заштита деци у области сексуалних односа у следећим законодавствима: Македоније, Босне и Херцеговине, Словеније, Црне Горе, Хрватске, Руске федерације, Немачке, Турске, Румуније, Албаније, Финске, Мађарске и Норвешке. Када је реч о овом делу дисертације може се констатовати следеће: прво – остаје нејасно по којем критеријуму је кандидат одабрао дата законодавства и из којег разлога се инсистира на значају решења која су садржана у законодавствима бивших југословенских република; друго – сасвим неоправдано у отпуности су занемарена решења садржана у законодавствима англосаксонског правног система и треће, као најважније – дати су само приказ и анализа наведених законских решења, док је у потпуности изостала неопходна

теоријска обрада која би, по природи ствари, требало да буде заснована на литератури страних аутора и евентуално судској пракси страних судова.

Четврти део докторске дисертације – Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа у савременом југословенском и српском праву – У питању је део дисертације који садржи ретроспективу развоја савременог југословенског и српског кривичног права у периоду од завршетка Другог светског рата до данас. Посебна пажња посвећена је приказу и анализи одговарајућих одредаба садржаних у Кривичном законнику из 1951. године. У складу са предметом дисертације обрађена су кривична дела против достојанства личности и морала, са посебним фокусом на садржину кривичног дела обљуба или противприродни блуд са лицем које није навршило четрнаест година. Такође је указано на сличности између решења из овог законика и републичких и покрајинских закона из 1977. године. Након тога, најпре је дат општи приказ Кривичног законика Србије из 2005. године, укључујући измене и допуне из 2009. године, а потом су приказана сва нова законска решења у глави кривичних дела против полне слободе. На самом крају овог дела дисертације аутор детаљно разматра одредбе Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетницима и при томе указује на недостатке појединих решења која су у овом закону садржана и закључује да је реч о неоправданом поштрављању кривичноправне репресије за коју истиче да ни у једном случају, па ни овде, не може да обезбеди правну сигурност грађана нити смањење криминалитета.

Пети део докторске дисертације – Битна обележја кривичноправне заштите деце у области сексуалних односа кроз кривична дела у Кривичном законнику Србије – По природи ствари овај део обухвата најзначајнији део материје која се у дисертацији обрађује и садржи приказ и анализу свих кривичних дела којима се обезбеђује заштита деце у области сексуалних односа, а која су садржана у глави кривичних дела против полне слободе. Ту су пре свега детаљно анализирана основна и допунска обележја кривичног дела обљубе са дететом, које, по мишљењу кандидата, овде представља најзначајније кривично дело. Осим овог, анализирана су и сва друга кривична дела кривична дела из ове главе код којих тежи облик постоји уколико су учињена према малолетном лицу или према детету. То су следећа кривична дела: силовање, обљуба над немоћним лицем, обљуба злоупотребом положаја и недозвоље полне радње. Такође, пажња је посвећена и другим сличним кривичним делима која могу бити извршена према малолетном лицу, то су следећа кривична дела: посредовање у вршењу проституције, приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију, навођење малолетног лица на присуствовање полним радњама и искоришћавање рачунарске мреже или комуникације другим техничким средствима за извршење кривичних дела против полне слободе према малолетном лицу.

Шести део докторске дисертације – Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа и примена неких општих института кривичног права – У оквиру разматрања датог питања у дисертацији су обрађени следећи општи институти кривичног права: покушај, добровољни одустанак, место и време извршења, саизвршилаштво, подстрекавање, помагање као и питање стицаја сексуалних деликата учињених према деци и појединих кривичних дела (лаке телесне повреде, нарушавање неповредности стана и противправно лишење слободе). На крају овог дела дисертације обрађен је институт продуженог кривичног дела и укратко размотрен однос кривичног дела родоскрвњења и појединих сексуалних деликата учињених према деци. Приликом разматрања датих општих института кривичног права у односу на сексуалне деликте учињене према деци аутор осветљава поједине проблеме и при томе наводи и приказује различита схватања која о њима постоје у кривичноправној литератури или која су заступљена у судској пракси, износећи у појединим случајевима и своје ставове, чиме доприноси теоријској обради ове проблематике. При разматрању ових питања аутор код сваког института најпре

укратко даје његове опште карактеристике да би дато повезао са кривичним делом које је у конкретном случају предмет обраде употпуњавајући на тај начин целину у погледу разматраног института и његове могуће апликације на поједине сексуалне деликте учињене према деци.

Седми део докторске дисертације – Казнена политика код кривичних дела у којима су сексуални објекат деца – У овом делу рада најпре је размотрен криминално-политички аспект дате проблематике који подразумева теоријску процену ефикасности појединих мера које се предузимају у циљу спречавања и сузбијања кривичних дела којима се пружа заштита деци у области сексуалних односа. Након тога су анализирана законска решења у погледу кажњавања за поједина кривична дела и такође је извршена анализа статистичких података о кажњавању за дата кривична дела. Анализирајући ове податке аутор долази до закључка да постоји несклад између законом прописаних казни и њихове примене у пракси, у том смислу што се у пракси изречене казне претежно крећу ка законским минимумима уз широку примену условне осуде. Међутим, оваквом закључку се може упутити приговор будући да је заснован на статистичким подацима који су и у овом случају, као и увек, релативног карактера. Но, треба рећи и то да разматрање статистичких података о броју осуђених лица за поједина кривична дела којима се пружа заштита деци у области сексуалних односа ипак има и одговарајући значај јер омогућава сагледавање кретања ове врсте криминалитета у анализираном шетогодишњем периоду и даје могућност за проучавање, других, пре свега криминолошких аспеката дате проблематике.

Закључак који се налази на самом крају дисертације представља у извесном смислу резиме најзначајних закључака до којих кандидат дошао током обраде дате теме.

5. Основне и полазне хипотезе истраживања

Кандидат је приликом израде докторске дисертације пошао од следећих упитно постављених хипотеза:

1. У којој историјској етапи у развоју кривичног права је први пут пружена заштита деци у области сексуалних односа и на који начин је еволуирала на општем и националном плану?
2. На основу којих критеријума се пружа кривичноправна заштита деци у области сексуалних односа у упоредном кривичном праву?
3. Који критеријуми се у позитивном праву Србије узимају као релевантни приликом обезбеђивања кривичноправне заштите деци у области сексуалних односа и на који начин се дати критеријуми примењују у судској пракси?
4. Да ли на кривичноправну заштиту деце у области сексуалних односа поред правом постављених критеријума могу утицати и ванправни (друштвени и други) фактори и какве су последице таквог евентуалног утицаја?
5. Које су најтранспарентније карактеристике Кривичног законика Србије из 2005. године када је реч о глави кривичних дела против полне слободе, посебно када су у питању кривична дела код којих се у својству пасивног субјекта јављају деца, као и карактеристике измена и допуна овог закона из 2009. године?
6. Којим се инкриминацијама из Кривичног законика Србије пружа кривичноправна заштита деци у области сексуалних односа и какав је њихов међусобни однос, као и однос према сличним кривичним делима из других глава?
7. Које су примарне карактеристике казнене политике судова када је реч о кривичним делима у којима је сексуални објекат дете?

6. Остварени резултати и научни допринос дисертације

Остварене резултате и научни допринос дисертације најбоље је сагледати кроз важније закључке до којих је кандидат дошао након спроведеног истраживања. То су следећи закључци:

- На самом почетку дисертације аутор уочава да интензивна афирмација савремених схватања сексуалности као и либерализација сексуалних односа неминовно остварују одговарајући утицај на кривично право и да се сходно томе може запазити да је у законодавствима у великог броја земаља, укључујући и нашу, препознатљив тренд декриминализације одређених сексуалних понашања.

- Када говори о законској регулативи кандидат констатује да кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа своје упориште има не само у важећем Кривичном законнику Србије, већ и у одговарајућим одредбама садржаним у бројним међународним уговорима и конвенцијама. Најважнији документ у области права детета на међународном плану јесте Конвенција о правима детета из 1989. године која представља главни правни основ за доношење националних закона. Осим што имају обавезу да путем националног законодавства обезбеде заштиту деце од свих облика сексуалног искоришћавања и сексуалног злостављања, што је истакнуто у члану 34. Конвенције, такође се наводи да државе потписнице имају и обавезу да кроз одговарајуће законодавство омогуће реализацију различитих мера које се предузимају у циљу спречавање навођења или присиљавања деце на учешће у било којој незаконитој сексуалној активности, искоришћавању деце за проституцију или друге незаконите сексуалне радње и искоришћавање деце у порнографским представама и материјалима. По свом значају са Конвенцијом је изједначен и Факултативни протокол.

- Реформа српског кривичног законодавства која је окончана доношењем Кривичног законика из 2005. године, по мишљењу кандидата, највећи значај имала је када је реч о глави кривичних дела против полне слободе будући да је тада дошло како до промене самог називе ове главе кривичних дела, тако и до измена и допуна законских описа већине кривичних дела.

- Кандидат надаље указује на измене и допуне кривичног законодавства које су извршене током 2009. године и које су, по његовом мишљењу, у великој мери деформисале постојећи систем кривичног права и довеле до његовог назадовања како у садржинском, тако и легислативно-техничком смислу, а што се посебно односи на главу кривичних дела против полне слободе. Како се истиче, актуелна законодавна реформа је у вези са кривичним делима из ове главе апострофирала више спорних питања, међу којима се по свом значају издваја питање основаности, односно неоснованости прописивања тежих казни код већине кривичних дела из ове главе, а што за последицу има како неусклађеност прописаних казни за поједине облике одређених кривичних дела, тако и неусклађеност прописаних казни за поједина кривична дела. Осим што је за шест кривичних дела из ове главе законодавац прописао драстично теже казне, такође су прописана два нова кривична дела: навођење малолетног лица на присуствовање полним радњама и искоришћавање рачунарске мреже или комуникације другим средствима за извршење кривичних дела против полне слободе. Непосредни основ за уношење датих кривичних дела у наше законодавство јесте Конвенција Савета Европе о заштити деце од сексуалног искоришћавања и сексуалног злостављања из 2010. године. Поред тога што представљају неоправдано ширење криминалне зоне, новоуведена кривична дела имају и садржинских недостатака што за последицу има то да је доказивање постојања како објективних, тако и субјективних обележја њихових бића у пракси готово немогуће.

- Када је у питању компаративно право, закључено је да сва разматрана савремена законодавства посебан значај придају заштити деце у области сексуалних односа.

Углавном је реч о тежим облицима кривичних дела или кривичним делима за која су предвиђене изузетно строге затворске казне

- Кривичним закоником из 2005. године задржана је граница од четрнаест година до које се неко лице сматра дететом. Међутим, и даље су актуелне полемике у вези релевантне старосне границе. Аргументи за подизање границе на петнаест година, по узору на неке западноевропске земље, јесу да је садашња граница постављена у атмосфери схватања традиционалног, конзервативног друштва и да еманципација сазнања о сексуалном животу као и медијска доступност најразличитијих информација везаних за ову тему нужно утиче и на степен зрелости који се постиже у одговарајућем узрасту. Међутим, према речима кандидата, дате аргументе треба прихватити са одређеном дозом резерве.

- Кандидат у више наврата истиче да *ratio legis* инкриминације обљуба са дететом и осталих сексуалних деликата учињених према деци лежи у апсолутној забрани предузимања било каквих сексуалних радњи у односу на дете, независно од постојања евентуалне добровољности или иницијативе која је потекла од стране пасивног субјекта. По том питању кривичноправна доктрина и судска пракса стоје на јединственом становишту према којем евентуални пристанак лица млађег од четрнаест година или евентуално провоцирање сексуалног односа, немам значаја за постојање кривичног дела. Такође, за постојање кривичног дела нема значаја ни пристанак родитеља детета или његових старалаца.

- Приликом разматрања проблема разграничења између покушаја кривичног дела обљубе са дететом и довршеног кривичног дела недозвољених полних радњи кандидат констатује да није спорно да неће постојати стицај кривичних дела у случају када су вршењу обљубе или са њом изједначеног чина са дететом претходиле недозвољене полне радње из разлога што су недозвољене полне радње конзумиране кривичним делом обљубе са дететом. Сходно томе, постојаће само основни облик кривичног дела обљубе са дететом. Међутим, када радње које имају обележје самосталног кривичног дела нису предузете истовремено или у циљу остваривања другог кривичног дела, које би их конзумирало, уколико, према речима кандидата, постоји истовременост радњи и јединство догађаја, тада неће постојати привидни стицај кривичних дела, већ два кривична дела, што, како се наглашава, превасходно зависи од умишљаја учиниоца.

- Кандидат указује на одређене недоумице које постоје у случају када приликом извршења кривичног дела обљубе са дететом дође до дефлорације женског детета, уништења химена или већег расцепа у пределу вагине будући да то због недовољне физичке развијености пасивног субјекта може довести до угрожавања здравља. Аутор отуда заузима став да иако дефлорација под „нормалним“ околностима сама по себи представља један природан физиолошки чин треба сматрати да дефлорација женског детета приликом обљубе има карактер тешке телесне повреде. Како се надаље истиче, у овом случају као тешку телесну повреду треба сматрати и одговарајуће значајаније промене у сфери психичког здравља детета. У прилог датом ставу аутор истиче да ово становиште своје упориште има и у судској пракси.

- Посебна пажња посвећена је Закону о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима којим се прописују посебне мере које се спроводе према учиниоцима кривичних дела против полне слободе извршених према малолетним лицима одређених овим законом и уређује вођење посебне евиденције лица осуђених за та кривична дела. Критички разматрајући поједине одредбе овог закона кандидат закључује да је реч о садржински спорном закону из споредног кривичног законодавства, а који супротно општим правним начелима дерогира одредбе основног кривичног законодавства.

7. Закључак

У својој докторској дисертацији кандидат је извршио приказ и анализу кривичноправне заштите деце у области сексуалних односа. Приликом обраде дате проблематике извршено је појмовно прецизирање и разматрање већине битних питања која се овде јављају. При томе, кандидат је примарно користио дескриптивни метод, а у анализи већине законских решења претежно се ослањао на језичка тумачења. Обраду појединих питања повремено карактерише излагање општих и неспорних становишта која спадају у основна знања у овој области што у одређеној мери оптерећује текст дисертације.

Дисертација одговара претходно одобреној пријави и приликом њене израде није било одступања од прихваћене теме, а кандидат се углавном придржавао унапред постављеног оквира истраживања и почетних методолошких начела.

У изради дисертације кандидат се у највећој мери користио домаћом литературом и законским текстовима. Разматрајући поједине проблеме коректно је приказивао релевантна мишљења која су присутна у кривичноправној, пре свега уџбеничкој и коментаторској литератури. Приликом изношења различитих ставова који постоје у погледу појединих питања о којима је расправљано, кандидат је по правилу аргументовано износио своје опредељење или свој оригинални став. У одређеној мери разматрана питања повезивана су и са ставовима израженим у судској пракси. Ипак, може се приметити да је код једног мањег броја питања, изостала продубљена анализа постојећих дилема као и очекиване сугестије у погледу њиховог решавања. Међутим, када се дисертација посматра као целина може се закључити да је кандидат обрадио већину најважнијих питања постављеног проблема тј. кривичноправне заштите деце у области сексуалних односа. Осим тога, код појединих кривичних дела кандидат је уложио напор и дао предлоге за њихово другачије регулисање и тиме несумњиво квалитативно унапредио постојећа научна сазнања о предмету дисертације.

Сходно свему наведеном може се закључити да дисертација испуњава све потребне стандарде и стога смо мишљења да се може дати позитивна оцена овом раду као и да он представља допринос теоријској обради теме која је предмет дисертације. Стога сматрамо да рад кандидата **мр Марка Миловића** под насловом **„Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа“** у свему испуњава законске и статутарне услове који се захтевају да би се рад могао прихватити као докторска дисертација, те предлажемо да Наставно-научно веће Правног факултета Универзитета у Београду формира комисију пред којом ће докторска дисертација бити јавно брањена.

У Београду, 12. септембра 2014. године

Чланови комисије:

Проф. др Зоран Стојановић

Проф. др Ђорђе Ђорђевић

Проф. др Наташа Делић

На основу члана 24. и члана 135. став 7. Статута Правног факултета Универзитета у Београду, а у смислу одредаба члана 124. и 125. Статута Правног факултета Универзитета у Београду из 2002. године, Наставно-научно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на XVIII седници од 22. септембра 2014. године, донело је

О Д Л У К У

Члан 1.

Прихвата се извештај Комисије за преглед и оцену докторске дисертације кандидата **мр МАРКА МИЛОВИЋА** под насловом: "**Кривичноправна заштита деце у области сексуалних односа**", и одређује Комисија за одбрану, у саставу:

др Зоран Стојановић, редовни професор
др Ђорђе Ђорђевић, редовни професор Криминалистичко-полицијске академије у Београду
др Наташа Делић, ванредни професор.

Универзитет у Београду је, 23. априла 2013. године, актом 02-03 број: 612-21997/4-12, дао сагласност на предлог теме докторске дисертације.

Кандидат је објавио монографију: „*Кривично дело недозвољене полне радње*“, Београд, 2006, 177 стр.

Објављени рад квалификује кандидата за одбрану докторске дисертације.

Члан 2.

О извршењу ове одлуке стараће се Декан Правног факултета Универзитета у Београду.

03-број: _____

Београд

ПРЕДСЕДНИК НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВЕЋА

Декан

Професор др Сима Аврамовић